

Poleg nebrojnih romarjev je prišlo tudi 34 procesij z dušnimi pastirji ter so ta teden polnili ulice, trge in cerkve starodavnega rimskega Petovija. Veličastno je bilo gledati te procesije, ki so imele kot kras veliko število belo oblečenih in venčanih devic — nekatere do 400 — in so štele na tisoče vernikov. Pri teh procesijah se je čutila moč katoliške vere, se je

majhnimi, nedolžnimi deklicami. Kakor so se zbirale okoli prvotne starodavne cerkve mlajše hčerke, tako je čvrsti starček med mladino na poseben način predočeval pomen praznikov.

Večer pred slovesnostjo, t. j. 15. rožnika, je bila častitljiva, starodavna cerkev praznično ozaljšana. Velikim vratom so bile v kras tri vrste zelenih, s cveticami pretkanih, vencev in

nad njimi napis z zlatimi črkami:

„In beneplacito Altissimi mille anni.“ (Eccl. 41. 6.) Stebri v cerkvi so bili oviti z lepimi venci. Prižnica je bila pregrnjena z rdečim damastom, ki je bil obšit z zlatimi križi v znamenje vere, ki se oznanja z onega mesta. Pri vhodu v prezbiterij je viselo zgoraj iz nežnih cvetic sešito znamenje vere, upanja in ljubezni. Na obeh straneh pa so visela lična pregrinjala iz rdečega blaga, z nekaterimi cveticami in zelenimi listi olupšana, ob enem pa prozorna, tako, da se je skozi videl bogato olupšani marmornati veliki oltar z brezštevilnimi lučicami.

V prezbiteriju je visel zelen venec, ki je v belem, podolga-stem četverokotniku iz belih in rdečih cvetic v velikih črkah imel številko „tisoč“, ter je na vsaki strani oltarja segal do tal. Pogled na to številko je bil veličasten, — nekaj spomin, da je božje kraljestvo tu na zemlji nepremagljivo, v nebesih pa večno.

Ko je bila cerkev pripravljena, zadoneli so v starem in temotnem zvoniku slovesno in veličastno zvonovi, in tako se je 15. rožnika od 6. do 7. zvečer pri vseh cerkvah velike dekanije jubilej nannil z zvonenjem.

Po pol osmih zvečer so sprejeli Ptujčani višjega pastirja sekovske škofije, Romana Sebastijana, na Florijanskem trgu s šolsko mladino in veliko množico

ljudstva; duhovnikov je bilo došlo 48. Po slovesnem blagoslovu je škof v krepkem govoru otvoril jubilej, imel drugi dan slovesno sv. mašo, popoldne večernice in tako poveljčal svečanost. Druge dneve v tednu pa je služil z obilnim sijajem sv. maše najstarejši duhovnik, ki je bil tedaj v Ptuj. Vsak dan je bila tudi slovenska pridiga.

A ne samo veličasten je bil ta jubilej, ampak tudi koristen vernikom. Po 35 mašnikov je

Florijanski trg v Ptuj.

videlo veličastvo cerkvenih naredeb, kazala se je velika pobožnost Slovencev. Molitve in pevanje pobožnega ljudstva in veličastno donenje zvonov je delalo vtisek, ki se ne dá popisati. Vsi, ki so gledali mimo idoče procesije, bili so do solz ganjeni in še sedaj le s solznimi očmi pripovedujejo o tem. Čez vse ganljiv pa je bil prihod častnega korarja in župnika pri svetem Marku, g. Andreja Ledenika, v sredi svojih župljanov, ki je došel 82-letni starček med